

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně [redacted]
a soudců [redacted] a [redacted] v právní věci žalobce [redacted]

[redacted] proti žalované Policii České republiky, Ředitelství služby
cizinecké policie se sídlem v Praze 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného
správního úřadu ze dne 26.4.2010, č.j.: CPR-5451/ČJ-2010-009CPI

t a k t o:

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne
26.4.2010, č.j.: CPR-5451/ČJ-2010-009CPI, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému
k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 7.760,- Kč do třiceti
dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce [redacted]
advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, doručenou k Městskému soudu v Praze dne 29.6.2010, domáhal
přezkoumání a zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké
policie v Praze (dále též žalovaného správního úřadu), ze dne 26.4.2010, jímž bylo
rozhodnuto o potvrzení postupu povinného subjektu – Policie České republiky, Oblastního
ředitelství služby cizinecké policie v Brně, při vyřizování žádosti žalobce o informace podle
zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,
kterou žalobce podal dne 10.3.2010.

Žalobce v podané žalobě namítl, že se cítí být napadeným rozhodnutím přímo zkrácen na svých právech. Žalobce podal u Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie v Brně, dne 12.10.2010 žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v níž se domáhal poskytnutí následujících údajů :

- 1) Nahlédnutí do spisového materiálu, vedeného povinným subjektem pod číslem jednacím CPBR-3847/ČJ-2009-0640KR
- 2) Nahlédnutí do spisového materiálu, vedeného povinným subjektem pod číslem jednacím CPBR-2122/ČJ-2010-0640KR
- 3) Nahlédnutí do spisového materiálu, ze kterého vycházel povinný subjekt při podávání podnětu na Českou advokátní komoru ze dne 16.9.2009, v němž navrhoval pozastavení výkonu advokacie žalobci z důvodu trestního stíhání žalobce
- 4) Nahlédnutí do všech dokumentů, spisových materiálů a listin, které obsahují informace, týkající se osoby žalobce nebo jeho advokátní kanceláře a které povinný subjekt o žalobci shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici.

Žalobce tuto žádost o poskytnutí informací zdůvodnil především tím, že povinný subjekt podal u České advokátní komory proti žalobci stížnost na jednání žalobce jako advokáta a dále u České advokátní komory podával podnět k pozastavení výkonu advokacie žalobce z důvodu jeho trestního stíhání v průběhu roku 2009. Vzhledem k tomu, že žalobci je znám obsah podání povinného subjektu, týkajícího se žalobce, adresovaných České advokátní komoře, je žalobci zároveň známo, že povinný subjekt o osobě žalobce shromažďuje osobní a citlivé údaje. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt činil proti žalobci úkony, které se projevují navenek a z nichž je zřejmé, že povinný subjekt shromažďuje informace o žalobci, které šíří dále a tyto informace se týkají přímo žalobce, má žalobce za to, že uvedená žádost o informaci je zcela v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. Oprávněnost požadavku žalobce vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu, vydaného pod číslem jednacím 1 Afs 50/2007 - 106, v němž je uvedeno, že i jednotlivec má právo být seznámen s tím, jaké informace stát o něm či v jeho věcech uchovává.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 26.3.2010 vyhověl povinný subjekt žádosti žalobce, když bylo žalobci umožněno nahlédnout do předložených listin, které o něm povinný subjekt shromažďoval. Povinný subjekt tak umožnil žalobci nahlédnout do spisového materiálu, vedeného povinným subjektem pod uvedenými čísly jednacími a dále mu bylo umožněno nahlédnout do e-mailové komunikace mezi pracovníkem povinného subjektu [redacted] a matrikou České advokátní komory a byla mu předložena fotokopie rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18.8.2009, sp.zn. 92 T 86/2009. Přítomní pracovníci povinného subjektu žalobce ujistili, že mu bylo umožněno nahlédnout do veškerých listin, které má povinný subjekt k osobě stěžovatele k dispozici.

Žalobce se oprávněně domníval, že povinný subjekt postupoval v souladu s ustanovením § 14 odst.5 písm.d) zákona č. 106/1999 Sb. a požadované informace mu poskytnul. Nicméně nahlédnutím do spisového materiálu dne 29.3.2010 u Městského soudu v Brně, sp.zn. 92 T 86/2009 - v jeho trestní věci - bylo žalobcem zjištěno, že dne 17.3.2010 si ze spisového materiálu, vedeného uvedeným soudem, převzala pracovnice povinného subjektu na základě písemné žádosti stejnopisy dvou rozsudků, vydaných ve

výše uvedené trestní věci ve dnech 18.8.2009 a 18.2.2010. Z uvedeného vyplývá, že žalobci nebylo umožněno nahlédnout do písemné žádosti povinného subjektu o vydání předmětných rozsudků a do stejnopisů rozsudku Městského soudu v Brně, ačkoliv je povinný subjekt dne 26.3.2010 již k dispozici měl a byl tedy na základě žádosti povinen žalobci tyto poskytnout k nahlédnutí. V návaznosti na toto zjištění se žalobce s pracovníci své advokátní kanceláře dostavil dne 30.3.2010 k Policii České republiky, Oblastnímu ředitelství služby cizinecké policie, kterýžto správní úřad právě přípisem ze dne 17.3.2010 Městský soud v Brně o zaslání uvedených rozsudků požádal pro údajné hodnocení činnosti zdejší součásti Policie České republiky - skupiny dokumentace. Vedoucím skupiny dokumentace povinného subjektu byly žalobci poskytnuty stejnopisy rozsudků Městského soudu v Brně, vydané dne ve dnech 18.8.2009 a 18.2.2010, bez otisku podacího razítka povinného subjektu a písemná žádost o doručení zmíněných rozsudků bez otisku podacího razítka soudu. V průběhu jednání se do kanceláře vedoucího skupiny dokumentace dostavil ředitel povinného subjektu, který se vyjadřoval k jednání mezi žalobcem a pracovníky povinného subjektu, ke kterému došlo dne 9.3.2010 v prostorách vратnice povinného subjektu, v jehož rámci se žalobce domáhal ústní formou uvedených informací. Ředitel povinného subjektu sdělil žalobci, že pracovníci povinného subjektu si o průběhu jednání ze dne 9.3.2010 učinili úřední záznamy. Lze tedy s jistotou pochybovat o tom, že povinný subjekt postupoval v souladu s článkem 17 odst.1 Listiny a zákona č. 106/1999 Sb., když dne 26.3.2010, tedy v den, kdy sám povinný subjekt vyzval žalobce, aby nahlédl do všech materiálů, které povinný subjekt o žalobci shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici, umožnil žalobci nahlédnout pouze do spisového materiálu, do e-mailové komunikace a do fotokopii rozsudku Městského soudu v Brně.

Tento postup povinného subjektu nelze označit za zákonný. Žalobce má za to, že povinný subjekt jej uvedl opakovaně v omyl tím, kdy v průběhu jednání ve dnech 26.3.2010 a 30.3.2010 žalobci nepravdivě sdělil, že žádné jiné informace k němu neshromažďuje. Žalobce dále ve své stížnosti zcela důvodně poukazoval na uvedený netransparentní postup povinného subjektu o tom, že mu byly skutečně poskytnuty všechny požadované informace, tedy nahlédnutím do dokumentů, spisových materiálů a listin, které obsahují informace, týkající se osoby stěžovatele nebo jeho advokátní kanceláře a které povinný subjekt o stěžovateli shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici.

Proti nastíněnému nezákonnému postupu podal žalobce ve smyslu ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb. k nadřízenému orgánu stížnost. Žalovaný pak vydal na základě uvedených stížností rozhodnutí, kterým postup povinného subjektu potvrdil. Toto rozhodnutí žalobce považuje za nezákonné.

Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného - přes některá slovní spojení - za impertinentní. Způsob, jakým žalovaný vyřídil jeho stížnost, podanou ve smyslu ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb., nepovažuje žalobce za nestranný. V podané žalobě uvedenou citaci považuje žalobce za projev nezákonné nestrannosti správního orgánu, kdy tento porušuje svými hodnoceními žalobcovo právo na spravedlivý proces dle článku 36 odst.1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se každý může domáhat svého práva u nestranného orgánu. Žalovaný byl povinen stížnost žalobce přezkoumat a zhodnotit postup povinného subjektu jako správný či nikoli a tento závěr odůvodnit. Žalovaný se s ohledem na uvedené výňatky z napadeného rozhodnutí ocitl v rovině, kdy tuto žalobce neshledává nestrannou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdí, že co se týče požadavku žalobce na nahlédnutí do všech dokumentů, spisových materiálů a listin,

kteřé obsahují informace, týkající se osoby žalobce nebo jeho advokátní kanceláře a které povinný subjekt o žalobci shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici, že tento byl formulován příliš obecně, nepřiměřeně a účelově. K tomu žalobce namítá, že jestliže měl povinný subjekt za to, že je žádost o informace příliš obecná, byl povinen podle ustanovení § 14 odst.5 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb. žalobce vyzvat k upřesnění žádosti, což povinný subjekt neučinil.

Ke stížnostnímu bodu žalobce, spočívajícímu v nepředložení úředních záznamů, učiněných pracovníky Oblastního ředitelství služby cizinecké policie v Brně dne 9.3.2010, žalovaný uvedl, že dílčí pochybení nepřineslo újmu stěžovateli a zákon s ním explicitně nespojuje žádné právní důsledky. Žalobce namítá, že nebyl dán zákonný důvod pro pořízení záznamu podle ustanovení § 14 odst.6 zákona č. 106/1999 Sb., neboť postup podle tohoto ustanovení se užívá pouze při podávání písemných žádostí o informaci, nikoli ústních. Ustanovení § 62 odst.1 zákona č. 273/2008 Sb. je na daný případ zcela nepoužitelné. Žalobce nepovažuje vrátnici služebního vchodu cizinecké policie za veřejně přístupné místo a není mu zřejmé, zda je v tomto případě naplněn obligatorní znak nezbytnosti pořízení takového záznamu pro plnění úkolů policie. Pracovníci povinného subjektu si pořídili úřední záznamy z jednání ze dne 9.3.2010 a pokud neumožnili žalobci do nich nahlédnout, byl povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 15 odst.1, v návaznosti na ustanovení § 11 odst.1 písm.a) zákona č. 106/1999 Sb., povinen vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, což v rozporu se zákonem neučinil.

Žalobce závěrem podané žaloby namítl, že s ohledem na výše uvedené a na obsah napadeného rozhodnutí mu není dosud jasné, jaké všechny materiály jsou o něm povinným subjektem shromažďovány. Napadené rozhodnutí nezodpovídá otázky, zda jsou bez ohledu na systematicklost o žalobci nějaké materiály shromažďovány. Rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné, jestliže na jedné straně tvrdí, že nebyl dán důvod pro postup podle ustanovení § 15 odst.1 zákona č. 106/1999 Sb. povinného subjektu a na druhé straně potvrzuje existenci úředních záznamů, dotýkajících se osoby žalobce. Vzhledem k tomu, že se o existenci těchto úředních záznamů dozvěděl žalobce zcela náhodně, kdy mu tato skutečnost nepředvídatelně byla sdělena ředitelem Oblastního ředitelství služby cizinecké policie v Brně, má žalobce důvodné pochybnosti o tom, jaké další informace, které se dotýkají jeho osoby, povinný subjekt shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici. Povinný subjekt nevyzval žalobce k upřesnění jeho žádosti o informaci, ačkoliv byla dle žalovaného jeho žádost nepřesná, obecná a účelová a nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti s řádným odůvodněním, ačkoliv je žalobci známo, že z ústního jednání, činěného se žalobcem dne 9.3.2010, si pořídil pracovníci povinného subjektu úřední záznam. Z uvedených důvodů považuje žalobce postup povinného subjektu i jeho nadřízeného orgánu za nezákonný.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 5.11.2010 vyplývá, že v dané žalobní věci omezení práva na informace vyplývá z ustanovení § 11 odst.1 písm.a) zákona 106/1999 Sb., pokud se informace například vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu, nebo ve smyslu ustanovení § 11 odst.6 zákona, pokud je povinný subjekt orgánem činným v trestním řízení, informace o své činnosti neposkytne, zejména jedná-li se o informace, které vznikly činností tohoto orgánu při předcházení trestné činnosti a nebo pokud by se tím ohrozila schopnost orgánu činného v trestním řízení předcházet trestní činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost.

Služba cizinecké policie je policejním orgánem činným v trestním řízení, proto není povinna poskytovat informace o své činnosti. Ve vztahu k výrokům žalobce, že povinný subjekt o osobě žalobce shromažďuje osobní a citlivé informace, respektive o osobě žalobce a jeho advokátní kanceláře shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici, které mimochodem více než pětkrát v žalobě použil, má žalovaný za to, že žalobce se evidentně snaží prokázat, že žalovaný porušuje ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Žalovaný opakovaně uvádí, že se nejedná o systematické shromažďování, vytváření, zpracovávání nebo uchovávání osobních nebo citlivých informací. Žalobce požadoval informace o důvodech povinného subjektu, které ho vedly k vyžádání rozsudku Městského soudu v Brně, sp.zn. 92 T 86/2009, ohledně osoby žalobce. Žalovaný považuje za nezbytné uvést, že žalobce na základě zplnomocnění právně zastupuje několik desítek klientů z řad cizinců, zejména ve správním řízení v oblasti pobytového režimu cizinců, kde je služba cizinecké policie správním úřadem. V případě, že by byl žalobce rozsudkem uznán vinným a pravomocně odsouzen (včetně zákazu činnosti výkonu advokáta), znamenalo by to, že celá řada těchto správních řízení by musela být pozastavena do doby, než bude v těchto případech zplnomocněný právní zástupce, což by mohlo mít vliv na běh zákonných lhůt ve správním řízení a podobně. Rovněž z těchto důvodů byl rozsudek Městského soudu v Brně, týkající se osoby žalobce, vyžádán. Faktem je, že žalobce byl Městským soudem v Brně pravomocně odsouzen za úmyslný trestní čin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky a k zákazu činnosti výkonu advokacie a tímto se poté skutečně celá řada správních řízení zkomplikovala.

Pokud jde o žalobou napadené rozhodnutí, má žalovaný za to, že žalobcem požadované informace byly v reálně možném a přiměřeném rozsahu poskytnuty, krom těch, které se týkaly dvou písemných záznamů ze dne 9.3.2010. Tyto záznamy považuje žalovaný za vnitřní informace, byly předmětem přezkoumání v rámci podané stížnosti a jejich poskytnutí může být omezeno, respektive takové informace mohou být vyloučeny z práva na jejich poskytnutí.

K námitce žalobce o nezákonnosti, spočívající v projevu nestrannosti v napadeném rozhodnutí, žalovaný uvedl, že před vydáním napadeného rozhodnutí věc řádně přezkoumal, postup povinného subjektu řádně posoudil z hlediska legality a úvahy, jímž se při svém rozhodování řídil, řádně odůvodnil včetně toho, že v rámci nestrannosti uvedl dílčí pochybení, kterého se povinný subjekt dopustil tím, že žalobci neposkytl rozsudek ze dne 18.2.2010, sp.zn. 92 T 86/2009. Žádost oprávněného subjektu o poskytnutí informací formou nahlédnutí do všech dokumentů, spisových materiálů a listin, které obsahují informace, týkající se osoby žadatele nebo jeho advokátní kanceláře a které povinný subjekt o žadateli shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici, posoudil žalovaný jako nepřiměřenou a příliš zatěžující povinný subjekt. Vycházel z toho, že [redacted] a pracovníci jeho advokátní kanceláře jako zmocnění právní zástupci s jejich osobními údaji procházejí řadou (desítkami, potažmo stovkami) správních spisů v působnosti povinného subjektu, proto lze mít právem za to, že vznesený požadavek lze ve smyslu důvodových zpráv a stanovisek zákonodárce považovat za nepřiměřený, respektive za obstrukční.

Žalobce již poněkolkáté vznesl poněkud problematické, ne-li obstrukční požadavky a poskytování informací, které povinný subjekt v zákonné lhůtě zpracoval v rozsahu 140 stran fotokopii formátu A4 a připravil předávání žadateli. Vydání požadovaných informací povinný subjekt podmínil zaplacením nákladů na jejich pořízení ve výši 2.301,-Kč,

žadatel však neprovedl úhradu nákladů a proto byla jeho žádost odložena. Tím byly zmařeny veškeré finanční a materiální prostředky vynaložené na pořízení požadovaných informací.

Žalovaný závěrem svého vyjádření bezvýhradně akceptuje, že poskytování informací je realizací základního politického a sociálně kulturního hmotného práva podle článku 17 a 35 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Toto politické právo svědčí každému a odpovídá mu povinnost povinných subjektů informace poskytovat za podmínek, stanovených zákonem č. 106/1999 Sb., který komplexní právní úpravou stanovuje nejen způsob poskytování, ale i ochranu informací. Žalovaný ponechal na posouzení soudu, zda napadené rozhodnutí, přiložený spisový materiál, postupy žalovaného i povinného nesou takové skutkové znaky nezákonnosti, jak žalobce v podané žalobě podává.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobce ve své žádosti ze dne 12.3.2010 požadoval podle zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutí následujících informací spočívajících v umožnění :

- nahlédnutí do spisového materiálu, vedeného povinným subjektem pod číslem jednacím CPBR-3847/ČJ-2009-0640KR
- nahlédnutí do spisového materiálu, vedeného povinným subjektem pod číslem jednacím CPBR-2122/ČJ-2010-0640KR
- nahlédnutí do spisového materiálu, ze kterého vycházel povinný subjekt při podávání podnětu na Českou advokátní komoru ze dne 16.9.2009, v němž navrhoval pozastavení výkonu advokacie žalobci z důvodu trestního stíhání žalobce
- nahlédnutí do všech dokumentů, spisových materiálů a listin, které obsahují informace, týkající se osoby žalobce nebo jeho advokátní kanceláře a které povinný subjekt o žalobci shromažďuje, vytváří, uchovává či má jinak k dispozici.

Povinný subjekt k žádosti žalobce vyhověl tím, že dne 18.3.2010 vyzval žalobce, aby se dne 26.3.2010 dostavil k nahlédnutí do požadovaných materiálů na Oblastní ředitelství služby cizinecké policie v Brně.

Žalobce se na základě výzvy dostavil k povinnému subjektu, kde mu dne 26.3.2010 byly předloženy k nahlédnutí spisové materiály č.j. CPBR-3847/ČJ-2009-0640KR i CPBR-2122/ČJ-2010-0640KR (požadavky č. 1 a 2 jeho žádosti) a zároveň mu podle požadavku č. 3 bylo umožněno nahlédnout do veškeré e-mailové komunikace počínaje dnem 16.9.2009, vedené pracovníkem povinného subjektu [REDAKCE] a matrikou České advokátní komory, tedy spisového materiálu, v němž povinný subjekt navrhoval pozastavení výkonu advokacie žalobci z důvodu, že je trestně stíhán. Současně byla žalobci poskytnuta k nahlédnutí fotokopie rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18.8.2009, sp.zn. 92 T 86/2009, týkající se osoby žalobce.

Dne 12.4.2010 obdržel nadřízený orgán – Ředitelství služby cizinecké policie - stížnost zástupce žalobce, směřující do postupu povinného subjektu – Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno - při vyřizování žádosti žalobce ze dne 10.3.2010 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

O podané stížnosti rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26.4.2010, jímž vyslovil, že podle ustanovení § 16a odst.6 písm.a) zákona č. 106/1999 Sb. se postup povinného subjektu potvrzuje se závěrem, že obsah stížnosti shledal odvolací žalovaný správní úřad rozporuplným. Stěžovatel na jednu stranu přiznává, že jím požadované informace mu byly poskytnuty, i když některé dodatečně, ale na druhou stranu zvýrazňuje marginální záležitosti a na jednotlivé pracovníky povinného soustavně podává další stížnosti. V tomto smyslu se věcné řešení přenáší do roviny osobní, mravně etické a do roviny mezilidských vztahů. Uvedené skutečnosti vedly nadřízený orgán k názoru, že stěžovateli nejde ani tak o poskytnutí relevantních informací podle zákona č. 106/1999 Sb., jako o zjištění, co je povinnému subjektu známo o trestní věci, vedené proti stěžovateli a jaké skutečnosti ho vedly k podání stížnosti na Českou advokátní komoru, eventuálně záměrně obstrukčním jednáním nepřiměřeně zatěžovat výkon činnosti povinného subjektu. Nadřízený orgán vzal v úvahu, že povinný subjekt výše uvedené zmíněné dílčí pochybení napravil, informace, požadované stěžovatelem v jeho žádosti ze dne 12.3.2010, v reálně možném rozsahu poskytl a na základě posouzení spisového materiálu a přezkoumání postupu povinného subjektu nadřízený orgán konstatuje, že neshledal porušení zákona ani jiný způsob možného řešení podané stížnosti ve smyslu ustanovení § 16a odst.6 zákona č. 106/1999 Sb., než aby rozhodl tak, jak ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeno.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaný správní úřad souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout o věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst.1 s.ř.s. a o podané věci rozhodl, ani ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí, jímž byl potvrzen postup povinného subjektu – Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie v Brně - při vyřizování žádosti žalobce o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou žalobce podal dne 10.3.2010.

Povinnost povinných subjektů poskytovat informace je zakotvena v ustanovení § 2 a ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.). Důvody, pro které je povinný subjekt může omezit či odepřít poskytnutí informace, upravují ustanovení § 11 a 12 zákona.

V projednávané věci žalobce podal řádně ve smyslu ustanovení § 13 zákona žádost o poskytnutí informací a posléze podal proti způsobu vyřízení této žádosti stížnost k nadřízenému správnímu úřadu.

Podle ustanovení § 14 odstavec 5 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt posoudí žádost a :

a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,

b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,

c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,

d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Pokud nebylo žádosti vyhověno z důvodů ochrany obchodního tajemství podle ustanovení § 9 nebo ochrany práv třetích osob k předmětu práva autorského podle ustanovení § 11 odst.2 písm.c), musí být v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství nebo kdo vykonává majetková práva k tomuto předmětu ochrany práva autorského, je-li tato osoba povinnému subjektu známa.

Podle ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb. stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v ustanovení § 6, kterému po uplynutí lhůty podle ustanovení § 14 odst.5 písm.d) nebo § 14 odst.7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle ustanovení § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle ustanovení § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.

Podle ustanovení § 16a odstavec 5 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do sedmi dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podle odstavce 6 téhož právního ustanovení nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) postup povinného subjektu potvrdí,
- b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než patnáct dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo
- c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti.

Městský soud v Praze dospěl po provedeném řízení k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Lze přisvědčit žalobci v námitce, že vydané žalobou napadené rozhodnutí neodpovídá na otázku, kterou žalobce v podané stížnosti vznesl na základě výše konstatovaného skutkového stavu, tj. zda jsou o osobě žalobce či o jeho advokátní kanceláři nějaké materiály povinným subjektem shromážděny. Lze přisvědčit rovněž námitce žaloby, že

žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné, když žalovaný na jedné straně tvrdí, že nebyl dán důvod pro postup povinného subjektu podle ustanovení § 15 odst.1 zákona č. 106/1999 Sb. a na druhé straně *de facto* potvrzuje, že existují úřední záznamy, dotýkající se osoby žalobce.

Soud na základě předloženého spisového materiálu nemá žádný důvod k pochybnostem o tom, že se žalobce o existenci těchto úředních záznamů dozvěděl náhodně, žalovaný existenci takových záznamů nepopírá, když pouze odkazuje na skutečnost, že v dané žalobní věci omezení práva na informace vyplývá z ustanovení § 11 odst.1 písm.a) zákona 106/1999 Sb., pokud se informace například vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu, nebo ve smyslu ustanovení § 11 odst.6 zákona, pokud je povinný subjekt orgánem činným v trestním řízení, informace o své činnosti neposkytne, zejména jedná-li se o informace, které vznikly činností tohoto orgánu při předcházení trestné činnosti a nebo pokud by se tím ohrozila schopnost orgánu činného v trestním řízení předcházet trestní činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. V takovém případě však bylo na povinném subjektu, respektive na žalovaném, aby vydal rozhodnutí o částečném neposkytnutí informací podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb.

V daném případě neobstojí argumentace žalovaného o tom, že obsah stížnosti shledal odvolací žalovaný správní úřad rozporuplným a že samotná žádost o informaci není dostatečně přesná, je obecná, účelová a obstrukční. Uvedené skutečnosti nezabavují správní úřad povinnosti, aby se zabýval otázkou poskytnutí či částečného neposkytnutí informací. V případě, kdy žádost neobsahuje dostatečné skutečnosti, je na správním úřadu, aby žadatele vyzval ke konkretizaci žádosti. Jestliže ani pak není žádost konkrétní, musí se zabývat požadavky v žádosti uplatněnými v obdobně obecné rovině.

Jestliže tedy povinný subjekt nevydal rozhodnutí o případném částečném odmítnutí žádosti s řádným odůvodněním a žalovaný správní úřad v řízení o podané stížnosti uvedenou vadu rozhodnutí povinného subjektu nenapravit, zatížil tím rozhodnutí napadené touto žalobou vadou, která mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí.

Soudu v rámci přezkoumání rozhodnutí správního orgánu nepřísluší činnost správních orgánů nahrazovat, proto mu ani nepřísluší hodnotit, nakořik závěry žalovaného obsažené v jeho vyjádření k žalobě o důvodnosti odepření poskytnutí informací žalobci, mohly mít vliv na věcnou správnost napadeného rozhodnutí, když pro posouzení důvodnosti žaloby je rozhodné zjištění, že informace nebyla žalobci poskytnuta úplná, respektive nebylo vydáno rozhodnutí o částečném neposkytnutí informace.

Z uvedených důvodů soud proto žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst.1 s.ř.s. pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle ustanovení § 78 odst.4 s.ř.s. V tomto řízení bude na žalovaném správním orgánu, aby se znovu zabýval stížností žalobce a jeho obranou uplatněnou ve správním řízení. V intencích shora uvedeného žalovaný znovu rozhodne o stížnosti žalobce a v odůvodnění rozhodnutí uvede, na základě jakých konkrétních ustanovení zákona dospěl případně k závěru, že nebyly splněny předpoklady pro poskytnutí žalobcem požadovaných informací v plném rozsahu. Žalovaný musí znovu posoudit, zda a z jakých zákonných důvodů lze žalobci poskytnout zcela nebo částečně informace, jichž se domáhal. Přitom je na žalovaném, aby dbal na to, že jeho rozhodnutí bude mít náležitosti požadované zákonem tak, jak jsou uvedeny v příslušných ustanoveních zákona č. 106/1999 Sb. Správní orgány jsou vázány právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst.5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobce měl ve věci samé úspěch a má tak právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Výše nákladů řízení je tvořena zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby v částce 2.000,- Kč, odměnou za zastoupení právním zástupcem žalobce [redacted] advokátem za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem v soudním řízení, dále paušální náhradou výdajů advokáta za dva úkony právního zastoupení (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 300,- Kč podle ustanovení § 11 odst.1 a § 13 odst.3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 960,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je dle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 7.760,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobkyně ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 10.srpna 2011

[redacted]
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: [redacted]